

som maatte fremkalde de Betragtninger, der ligge til Grund for Udvalgets Indstilling.

Ligesom der navnlig i den foreløbige Lovs § 1 er fastsat, at det udfrevne Mandsskabs Fordeling til de forskjellige Baabenarter og disses Afdelinger bestemmes af Krigsministeren, saaledes er der i Motiverne til Justitsministerens Udkast til den Lov, hvorved den foreløbige Lov stadfæstes, udtrykkeligt gjort en Henviisning, hvorved det reiste Spørgsmaal maatte foranlediges. Den ærede Justitsminister har nemlig villet gjøre Rede for, hvorledes det Mandsskab skal anvendes, som efter den foreløbige Lov skal udfrires. Det var et bestemt begrundet Antal, og altsaa mindre end det, som Udvalget nu stiller til Regjeringens Disposition. Ved at gjøre Rede for, hvorledes dette Antal (2,984 Mand) skulde anvendes, — Noget, som han ikke har anseet det under sin Værdighed at oplyse for dette Thing, naar man forlanger Landets Sønner udfrevne, — har han forklaret, hvorledes dette Mandsskab vil være at fordele efter Organisationsplanen af 28de April 1842, idet han har oplyst, hvad der efter denne Organisationsplan vil være at udskrive til de Hærsafdelinger, som ifølge kongelig Resolution af 3die August 1843 „faae deres Recrutter fra Kongeriget.“ Da nu Udvalget byder Regjeringen et langt større Antal Mandsskab end det, Justitsministeren havde foreslaaet i den foreløbige Lov, saa maatte det jo tillige tage i Betragtning, hvorledes dette større Antal skulde fordeles, og der maatte altsaa søges en Omfryning for Justitsministerens Udtryk, at de skulde fordeles til de Hærsafdelinger, som „faae deres Recrutter fra Kongeriget.“ Naar man nu efterseer Organisationsplanen af 1842, saaledes som den er indført paa det i Motiverne anførte Sted (S. 700) i Collegialtidenden for 1843, saa er det jo aldeles klart, at de fleste Armeefdelinger rekrutteres fra bestemte Provindser, og at nogle ere blandede, og det fremgaaer af denne Organisationsplan selv, at man har draget en særlig Omfryng for, at der skulde være enkelte Armeefdelinger, som udelukkende rekrutteres fra Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg, fordi de — som man maa tænke sig — vare

designerede til at udgjøre det tydske Forbundscontigent, idet man formodentlig, efter den Oplysning, som den ærede Krigsminister gav, allerede tidligere fra den danske Regjeringsside havde antydet, hvilke Troppesafdelinger der foreløbigt vare designerede til at udgjøre det tydske Forbundscontigent. Man seer da i Collegialtidenden for 1843, at der nederst paa Side 700 er nævnt Afdelinger, som udelukkende rekrutteres af Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg, og man finder endogsaa højere oppe, at Pontoneercompagniet dengang blev fastsat til „indtil videre“ at skulle udelukkende rekrutteres af Hertugdømmet Holsteen; det maa altsaa formodentlig være, fordi det var designeret til at være Bestanddeel af det tydske Forbundscontigent. Naar nu Udvalget i Forslaget har villet udtrykke den Tanke, som det var kommet ind paa ved de Henviisninger, Regjeringen selv havde gjort, saa har det benyttet disse Ord, at „dette Mandsskab fordeles alene til saadanne Afdelinger, som rekrutteres af det egentlige Danmark, og ikke afbenyttes til tydske Forbundscontigent,“ fordi det har meent, at det var overeensstemmende med Planen af 1842 og fgl. Resolution af 3die August 1843, at i de Troppesafdelinger, som vare særligt designerede til det tydske Forbundscontigent, der hører ikke Udskrivningsmandskabet fra Kongeriget hjemme.

Det forekommer mig saaledes, at ved at forfølge denne Sags Gang, maatte det meget let falde i Dinene og være meget let for Enhver at see, at der ikke her var nogen Tale om nogen stor Kamp, men at der her var Tale om de samme Bestræbelser, som oftere have været gjort gjældende, navnlig af enkelte Medlemmer i Udvalget, nemlig at fastholde Administrationen ved de bestaaende Organisationsbestemmelser. Det har derfor været mig usforklarligt, hvorledes man er kommen til at give denne Sag det Udseende, som den her er bleven givet, ved at man her har talt om, at der var Stræben efter at indgribe i det fgl. Prærogativ og et unaturligt Overgreb fra Udvalgets Side. Forresten har det altid været min Mening, at det var det Bedste at stemme for det af Justitsministeren stillede Forslag, fordi at selv til dette vil der til 3die Behandling